
WALT WHITMAN

ΦΥΛΛΑ ΧΛΟΗΣ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΔΙΓΛΩΣΣΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΠΙΛΟΓΗ • ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ • ΕΠΙΜΕΤΡΟ
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ • ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΕΔΡΟΣ

Walt Whitman: *Φύλλα κλόης*
Τίτλος πρωτοτύπου από όπου έγινε η επιλογή:
Walt Whitman: *The Complete Poems, Penguin Classics*

ISBN 978-960-04-4962-4

Μετάφραση: Ελένη Ηλιοπούλου • Κατερίνα Ηλιοπούλου
Υπεύθυνη Τμήματος Επιμέλειας-Διόρθωσης: Μαρία Σπανάκη
Επιμέλεια-διόρθωση: Αναστασία Παπασταθοπούλου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Ξένια Τρύφων

© Για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., 2019

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.
Γ. Γενναδίου 3
Αθήνα 106 78
τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655
www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr
e-mail: books@kedros.gr

Walt Whitman

ΦΥΛΛΑ ΧΛΟΗΣ

INSCRIPTIONS

ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ

BEGINNING MY STUDIES

Beginning my studies the first step pleas'd me so much,
The mere fact consciousness, these forms, the power of motion,
The least insect or animal, the senses, eyesight, love,
The first step I say awed me and pleas'd me so much,
I have hardly gone and hardly wish'd to go any farther,
But stop and loiter all the time to sing it in ecstatic songs.

ΟΤΑΝ ΞΕΚΙΝΗΣΑ ΤΙΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΜΟΥ

Όταν ξεκίνησα τις σπουδές μου, το πρώτο βήμα μου 'δωσε τόση χαρά,
Η απλή επίγνωση της πραγματικότητας, αυτές οι μορφές, η δύναμη
της κίνησης,
Το πιο κοινό έντομο ή ζώο, οι αισθήσεις, η όραση, ο έρωτας,
Το πρώτο βήμα λοιπόν με γέμισε με τέτοιο δέος και μου 'δωσε τόση
χαρά,
Όστε ποτέ δεν επιθύμησα στ' αλήθεια να πάω παρακάτω,
Θέλω μόνο να στέκομαι και τον καιρό μου να περνώ υμνώντας το με
τραγούδια εκστατικά.

SHUT NOT YOUR DOORS

Shut not your doors to me proud libraries,
For that which was lacking on all your well-fill'd shelves, yet needed
 most, I bring,
Forth from the war emerging, a book I have made,
The words of my book nothing, the drift of it every thing,
A book separate, not link'd with the rest nor felt by the intellect,
But you ye untold latencies will thrill to every page.

ΜΗΝ ΚΛΕΙΝΕΤΕ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ ΣΑΣ

Μην κλείνετε τις πόρτες σας σ' εμένα, περήφανες βιβλιοθήκες,
Γιατί αυτό που έλειπε απ' όλα τα φορτωμένα ράφια σας, κι ωστόσο το
 πιο αναγκαίο, εγώ σας φέρνω,
Μέσα απ' τον πόλεμο ξεπροβάλλει, ένα βιβλίο που έφτιαξα εγώ,
Οι λέξεις του βιβλίου μου τίποτα, το περιεχόμενό του τα πάντα,
Ένα βιβλίο διαφορετικό, ξεχωριστό από τ' άλλα, που δεν γίνεται από
 τη νόηση αντιληπτό,
Κι ωστόσο εσείς, εσείς ανείπωτες λανθάνουσες μορφές, θα συγκλονι-
 στείτε με κάθε του σελίδα.

POETS TO COME

Poets to come! orators, singers, musicians to come!
Not to-day is to justify me and answer what I am for,
But you, a new brood, native, athletic, continental, greater than be-
fore known,
Arouse! for you must justify me.

I myself but write one or two indicative words for the future,
I but advance a moment only to wheel and hurry back in the dark-
ness.

I am a man who, sauntering along without fully stopping, turns a
casual look upon you and then averts his face,
Leaving it to you to prove and define it,
Expecting the main things from you.

ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ποιητές του μέλλοντος, αγορητές, τραγουδιστές, μουσικοί του μέλλοντος!

Το σήμερα δεν θα με δικαιώσει ούτε θα με ερμηνεύσει,
Όμως εσείς, μια καινούργια γενιά, αυτόχθονη, αθλητική, ηπειρωτική,
μεγαλύτερη απ' όλες τις προηγούμενες,
Εγερθείτε! Διότι εσείς πρέπει να με δικαιώσετε.

Εγώ ο ίδιος δεν θα γράψω παρά μια δυο λέξεις ενδεικτικές για το μέλλον,
Για μια μόνο στιγμή θα βγω μπροστά και γρήγορα θα κυλήσω πάλι στο σκοτάδι.

Είμαι ένας άνθρωπος που, καθώς αδιάκοπα περιπλανιέται, ρίχνει τυχαία το βλέμμα του σ' εσάς κι έπειτα αλλού στρέφει το πρόσωπό του,

Αφήνοντας εσάς να το καταδείξετε και να το ορίσετε,
Περιμένοντας από σας τα πιο σημαντικά.

TO YOU

Stranger, if you passing meet me and desire to speak to me, why
 should you not speak to me?
And why should I not speak to you?

Σ' ΕΣΕΝΑ

Ξένε, αν στο διάβα σου με συναντήσεις και θελήσεις να μου μιλήσεις,
γιατί να μη μου μιλήσεις;
Και γιατί να μη σου μιλήσω κι εγώ;

THOU READER

Thou reader throbbest life and pride and love the same as I,
Therefore for thee the following chants.

ΕΣΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Εσύ αναγνώστη, πάλλεις από ζωή και περηφάνια και αγάπη όπως κι
εγώ,
Γι' αυτό λοιπόν τα άσματα που ακολουθούν για σένα είναι γραμμένα.

SONG OF MYSELF

1

I celebrate myself, and sing myself,
And what I assume you shall assume,
For every atom belonging to me as good belongs to you.

I loafe and invite my soul,
I lean and loafe at my ease observing a spear of summer grass.

My tongue, every atom of my blood, form'd from this soil, this air,
Born here of parents born here from parents the same, and their par-
ents the same,
I, now thirty-seven years old in perfect health begin,
Hoping to cease not till death.

Creeds and schools in abeyance, 10
Retiring back a while sufficed at what they are, but never forgotten,
I harbor for good or bad, I permit to speak at every hazard,
Nature without check with original energy.

2

Houses and rooms are full of perfumes, the shelves are crowded with
perfumes,
I breathe the fragrance myself and know it and like it,
The distillation would intoxicate me also, but I shall not let it.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΥ

1

Υμνώ τον εαυτό μου και τραγουδώ τον εαυτό μου,
Και ό,τι παραδέχομαι κι εσύ θα το παραδεχτείς,
Γιατί κάθε μόριο που μου ανήκει ανήκει και σ' εσένα.

Αφήνομαι νωχελικά και προσκαλώ την ψυχή μου,
Γέρνω νωχελικά παρατηρώντας ένα βλαστάρι χλόης καλοκαιρινής.

Η γλώσσα μου, κάθε μόριο από το αίμα μου είναι φτιαγμένα από το
χώμα αυτό, από τον αέρα αυτό,
Γεννημένος εδώ από γονείς γεννημένους εδώ, όπως και οι γονείς τους,
όπως και οι γονείς των γονιών τους,
Στα τριάντα εφτά μου χρόνια και με υγεία τέλεια ξεκινώ,
Ελπίζοντας να μη σταματήσω μέχρι τον θάνατό μου.

Καθώς δόγματα και σχολές απαρχαιωμένα
Στο περιθώριο μένουν για λίγο έχοντας εκπληρώσει τον σκοπό τους,
χωρίς ποτέ να λησμονιούνται,
Εγώ για καλό ή για κακό εναγκαλίζομαι, απροσχεδίαστα αφήνοντάς
τη να μιλά,
Τη Φύση αχαλίνωτη με την αρχέγονή της ενέργεια.

10

2

Τα σπίτια και τα δωμάτια είναι γεμάτα αρώματα, τα ράφια είναι ξέ-
χειλα από αρώματα,
Την ανασαίνω κι εγώ την ευωδιά τους, τη γνωρίζω και την αγαπώ,
Το απόσταγμα αυτό κι εμένα θα με μέθαγε, μα δεν θα το αφήσω.